

היותר טובה בסיגריות פילטר

תשבץ העולם הזה 1063

		8	7	6	5	4	3	2	1
13				12		11		10	
	18				17		16		15 14
								20	19
							23		22
							26		25
			28		27			30	29
					31				33
									34
									37
									38
									40
									43
									44
									47
									48
									49

מאונן: 1. יש-
 ראל הקדומה; 5.
 מצה; 10. אישור;
 12. נתן; 13. הב'
 עת כאב; 16. אי-
 וור ביבשת ההו'
 דית; 18. חיל-
 נשים; 19. אוסף
 התבואה; 21. מו'
 שב עובדים בחוף
 אשקלון; 22. קי'
 צור שם התנועה
 הרביזניסטי; 23.
 ממנו עשיתי את
 האשה; 24. מופע
 ארכיאולוגי; 25
 בהדרים, למטה.
 27. גדר; 30. תו'
 צאה גופנית של
 מכה רוחנית, עד
 פיירוב; 31. צי'
 פור; 33. איסו
 בארי עמד ברא'
 שו; 35. מנגינה; 36.
 לטוחר בארץ-ישראל;
 ליל התחתון; 39. סימן
 הפסק; 40. קרט;
 41. דוחה; 43. מלת
 קריאה; 44. בד;
 46. תופעת לוואי של
 רעב; 48. מלאכה חביבה
 על מדינאים; 49.
 תענוג.

13. תפקידו של קצין השלישות; 15.
 מפעל שמנים ישראלי; 17. אריה;
 18. מפעל של סולל-בונה; 20. ינאם;
 23. דאג האמרשילד הוא מוכירן; 26.
 שמה הרשמי של ארץ-ישראל בימי
 המנדט; 27. חשוב במסדר; 28. מושב
 באזור באר-שבע; 29. ערובה; 31.
 בקץ המלחמה, לשבויים; 32. אחד מ-
 שבעת ערבים; 34. נמל עתיק; 35.
 ממלכה ערבית; 37. שם תימני נפוץ;
 39. אלוף צה"ל שהתפטר; 42. מצדו
 השני של הגב; 44. אילן; 45. אבי
 העגל; 47. בלתי מבושל.

36. המטבע שעבר
 38. יישוב בג'
 39. סימן הפסק;
 43. מלת קריאה;
 46. תופעת לוואי של רעב;
 48. מלאכה חביבה על מדינאים;
 49. תענוג.

מאונן: 2. אבי שלושה בנים; 3.
 בטרם ילד; 4. נביא; 6. תוארו של
 חיים לסקוב; 7. אניית הדגל של צי'
 הסוחר; 8. מסחנת זיתים; 9. לד'
 בורה. נוסף לדבש; 11. גיוס כספים;

אמנות

תיאטרון אין קוצץ לקצץ

אחת אחרי השניה טפחו הביקורות הציננות על פניהם של שחקני דון פרנץ טרלין ואשת הסנדור, שהוצגו בהצגת ב' כורה בחודש שעבר (העולם הזה 1058) בהתיאטרון הקאמרי. הבמאי לא הבין את נפשו של לורקה, טענו המחמירים במ' בקרים. מילוא הכשיל את הבמאי, דן קידר, בכונה תחילה, טענו המשמיצים. למרות הביקורות השליליות, בא הקהל להצגה אשת הסנדור. הוא קיבל אמנם ביקורות את דון פרנץ טרלין, שלא זכה להצלחה כמעט אף בתיאטרון אחד בו הוצג. אך הוא קיבל בהתלהבות גדולה יותר את אשת הסנדור, בעורב של ה' שחקנית הצעירה אסתר גרינברג, שהגיעה אחרי הצגת-הבכורה לשרת השחקניות ה' ראשונה.

בשבוע שעבר, עשתה הנהלת התיאטרון הקאמרי את מה שהיה עד עכשיו זכיון בעלי בתי-הקולנוע, מקציני-הסרטים, ואת מה שלא עשתה עדיין שום הנהלה אחרת של תיאטרון ישראלי. מבלי להודיע על כך לקהל במודעה בעתונות, על לוח המודעות, ליד הקופה או לפחות בתוכנית ההצגה, הורה יוסף (פפסי) מילוא להפסיק את הצגות דון פרנץ טרלין, להסתפק בהצגת אשת הסנדור בלבד. תמורת כספו, אחרי ששילם את מחיר הכרטיס המלא, קיבל ה' קהל הצגה קצרה, בת שעה אחת בלבד. ההוצאות הן גדולות מדי. אין לנו אפי' שרות לשאת בהוצאות ההובלה של תפ' אורות דון פרנץ טרלין. תירץ מילוא את החלטתו בפני השחקנים. מרוב חיפזון, שכח אפילו להודיע על כך לבמאי, ששמע על הקיצוץ בהצגה רק בשעות האחרונות לפני יציאת הלהקה לירושלים, שם הופיעה כבר עם אשת הסנדור בלבד.

מאחורי הקלעים בצל ושאר ירקות

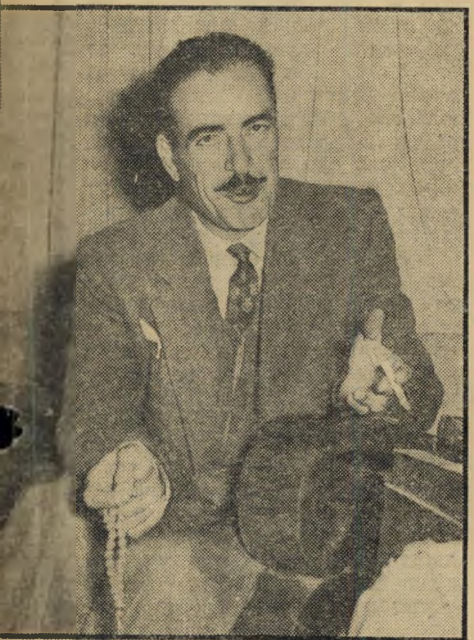
שמות מקוריים מוצעים להצגותיהם החדשות של בצל ירוק ותיאטרון זירה. שמות בונים בצל ירוק ויוסף יוסף עוסק עתה בהזמנת החומר לתוכנית השניה של ה' להקה, שתיקרא כנראה שאר-ירקות. את חלק הארי של הפומגים יכתבו כרגיל חיים חפר ונעמי שמר, בשעה שאפרים קישון, היוצא לארצות-הברית לארבעה חודשים כ' אורח הממשלה האמריקאית, יכתוב רק חלק קטן מן הסקסטים לתוכנית. פינגאן וצי'זבאטיס, יהיה שמו של המחזה ה' מוסיקאי המיוחד לשנת-העשור, שיוצג בי' איבי בתיאטרון זירה, ושעלילתו תספר על סמוך הקטן, גיבור ילקוט הכזבים. . . . אמן הקסילופון ישראלי נשרי, שנודע לאחרונה על פני מרבית ארצות העולם וזכה להצלחה רבה, חזר כאמנים ישראליים אחרים, לסידרת הופעות במסגרת שנת העשור. כמו האמנים הישראליים האחרים, שזכו להצלחה בחוץ-לארץ, יעזוב גם נשרי את הארץ, אחרי חודשי השפע, לכשיסי' תימו. . . . פקיד מסי'הכנסה בשם זלמן, משמש גיבורו הראשי של תיאטרון סטבטיין, המתכונן עתה להצגת הבכורה של תוכניתו השלישית מאת יוסף הייבלום, דן אלמגור, פרנק פלג וגדעון שמר. בינתיים, התפנה מרכזי בן-זאב להשיב מידה כנגד המידה לזאב ברלינסי, המצליח למתוח אותו מדי-פעם. בשבוע שעבר העיר מלח ישראלי את ברלינסי בשעה שלוש אחרי הצות, ביקש למכור לו קוף בייל הויל. כשרצה ברלינסי לבדור מי הוא זה הדואג לנ' החיות הפרטי שלו בדבקות כזו, נענה מיד: 'בן-זאב שלח אותי אליך. הוא אמר ש' אתה נמצא בבית רק בשלוש אחרי הצות'. . . . מהדורה ש'ישית של זרוק אותו לכלבים, הופיעה על בימת הבימה. אחרי שבמהדורה השניה, שבוע אחרי הצגת הבכורה, קיצר מוסנזון את המחזה והשמיט מן המערכה השלישית את תמונת מערכת השבועון המסויים, הוסיף עתה במקומה תמונה בה מופיע עתונאי חדש, נוסף על קודמו וול-הסטייקים. אינג' חושב שה' עתונות צריכה גם לחנך? שואל העתונאי החיובי את העתונאי השלילי. מה אני, גני' נת? שואל השלילי את החיובי. תיקון נוסף: הקצין מצלצל לבית-החולים, משם מו' דיעים לו שהעורך יצא מכלל סכנה, כך שבמקום לרצח מסית המחזה רק לפציעה.

• טעות לשונית: המילה הערבית 'צי'ז' באת' היא כבר לשון הרבים של המילה 'צי'זב' (כזב). המילה 'צי'זבאטיס' פסולה.

ל' לדי פינגלי" הם עתה מושג בינלאומי. סיפורם של שני הילדים היהודיים, אשר שוכנים נוצרים בצרפת הסתירום בימי מלחמת-העולם השנייה מן המשמידים ה' נאצים, הגיע לשלבים המשפטיים הגבוהים ביותר, ולכותרות העתונות ברחבי העולם כולו. המשפחה המאמצת גידלה את הילדים כקתולים, ראתה באיך ובאשפת בנים משהיה, עד אשר הופיעו הילדים אל משפחתם, אל דרשו את החזרת הילדים אל משפחתם, אל עמם ואל דתם. בתומה של מערכה מסעירה וקורעת-לב, הועברו הילדים לישראל, כדי לחיות בה כיהודים.

השבוע הסתבר כי בישראל נרקמת והולכת פרישת פינגלי שניה — הפעם בכיוון ההפוך. הילדה היא מוסלמית, הנמצאת בחסות מ' פחה יהודיה, ואילו המבקשים לקבלה לדיהם הם מוסלמים. כאשר ביקש ד"ר אלברט בכר, בשבוע שעבר, לקבל את האפוטרופ' פסות התוקפת על הקטינה הידועה בשם רות בכר, נפתח פרק חדש בדראמה של סיניה, הפעוטה הבדואית שניצלה מזרועות המחת עלידי משמר צה"ל לפני 15 חודשים.

ע' ל השודדן העגול בחדר-האורחים של בית עדנאן חאפז אל-נאשף, בכפר טייבה שבמשולש, היה נונת תיק בכר דיקוק. על המעטפה היה כתוב, בערבית, השם: סיניה. בתיק זה אסף עדנאן, גבר תמיר, בעל הילון של קצין פרשים, את כל הניירות הנוגעים לבקשתו לאמץ את התינוקת ה' בדואית, שנמצאה פצועה בזרועות אמה ה' הרוגה במלחמת סיני. המיסמך הראשון הוא תרגומו של מאמר, אשר הופיע בהעולם הזה (997) לפני למעלה

המבקש

עדנאן חאפז אל-נאשף, בן לאחת המשפחות העשירות והיוזעות ביותר במשולש הישר' אלי, רוצה לאמץ את סיניה, לגדלה כמוסלמית.

משנה. אחריו באה הצהרה, חתומה בידי שניים מחברי מועצת טייבה וראש המועצה עצמה. בהצהרה כתוב וחתום, כי חברי המועצה מכירים הכרה אישית את עדנאן חאפז אל-נאשף, בן כפרם, וכי הוא אדם אמיד, בעל קרקעות ורכוש, והוא מסוגל לכלכל ולגדל את הילדה סיניה, אשר סיטורה פורסם בשבועון העולם הזה מיום 21.11.56. המיסמך השלישי מורכב משני דפים, מודפסים במכונת-כתיבה ערבית. על הדף הראשון מובאת בקשתם של עדנאן ובדריה אל-נאשף אל הקאדי (השופט) של בית' הדין השארעי (דת') של העדה המוסלמית בטייבה. כתב העני אל-נאשף: "אנו מבקשים מכם לדאוג בדבר אימוץ הילדה הנקראת רות בכר, והנמצאת בשעה זו במוסד ה' לילדים של וצי'ז בירושלים. . . . אנחנו מודים לכם, שומרי מצות הדת המוסלמית, ליד גופת הנזכרת לעיל נמצאה פצועה, ליד גופת אמה, במערכת סיני. אין איש יודע את זהות הוריה, אולם הילדה היא בדואית, וזאת היתה גם אמה. זאת אשת ללאמוד ממלבושה וממראה החיצוני עת שנמצאה, ולכן יש יסוד להאמין כי הינה בת העדה המוסלמית. אנו מבקשים את אימוץ הילדה, על מנת שנגדלה כבת מבנינו, לפי פצחת הדת המוסלמית וחוקיה".

על הדף השני היו רשומים פרטי מצבם המשפחתי של עדנאן ובדריה: הוא בן 42, היא בת 33, שניהם ילידי טייבה, אורחים

בי"ס לפקידות
 מרכז נורים ווסמכים
 רח' 12 ת"א

קורס מזורז לפקידות ולהנהלת חשבונות